

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121208984
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121208984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., XXX XX E., o zaplatenie 1.499,75 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 11Csp/155/2021-115 z 22. apríla 2022 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou z 26. októbra 2021 domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.499,75 eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 15. júla 2021 do zaplatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho právna predchodkyňa obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. 27. februára 2017 uzatvorila so žalovanou úverovú zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na základe ktorej žalovaná čerpala úver vo výške 2.400,- eur. Ako postupník 14. júla 2021 uzatvoril s obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou bola naňho postúpená pohľadávka voči žalovanej vo výške 2.434,49 eur. V tomto spore si však voči žalovanej uplatňuje len pohľadávku vo výške 1.499,75 eur, ktorá zodpovedá dlžnej sume istiny poskytnutého úveru.

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), písm. d), § 7 ods. 1, ods. 2, ods. 16, ods. 17, ods. 19, ods. 20, ods. 27, § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 9, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 1 písm. a), § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že právna predchodkyňa žalobcu obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka 27. februára 2017 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), v úvodnej časti ktorej sú údaje o žalovanej, z ktorých vyplýva, že žalovaná je vdovou bez vyživovaných detí, dôchodkyňou s príjmom 255,- eur mesačne. V ďalšej časti tejto zmluvy sú údaje o úvere, podľa ktorých je úver poskytnutý žalovanej bezúčelovým úverom, jeho výška je 2.400,- eur, mesačná splátka 52,95 eur, počet splátok 72, ročná úroková sadzba vo výške 16,44 % je rovnaká ako odplata, RPMN 17,8 % a priemerná hodnota RPMN 13,31 %. Celková čiastka na zaplatenie bola vyčíslená na 3.812,40 eur. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 3. apríla 2017 a termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 15. marca 2023. RPMN bola vypočítaná na základe údajov vyplývajúcich zo splátkových kalendárov. Úver bol poskytnutý bezhotovostne na konkrétne číslo účtu a bez poistenia. Zmluva obsahuje aj splátkový kalendár s uvedením splatnosti každej splátky a jej rozlíšením na istinu a úrok. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú úverové podmienky veriteľa, pričom v texte zmluva je obsiahnuté aj to, že žalovaná svojim podpisom potvrdzuje, že úverové podmienky prevzala, bola s nimi oboznámená a prejavuje s nimi súhlas. V úverových podmienkach bolo ukončenie zmluvy dohodnuté tak, že v prípade, ak sa klient oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru). Úver bol žalovanej poskytnutý v celosti 28. februára 2017. Podľa prehľadu o splátkach žalovaná zaplatila od 4. apríla 2017 do 16. novembra 2018 v nepravidelných splátkach celkovo 900,25 eur, avšak do októbra 2018 zaplatila len 794,34 eur, čo je celých 15 splátok. Keďže prvá splátka bola splatná 3. apríla 2017, znamená to, že zaplatila v celosti splátky splatné do 15. júna 2018 a prvýkrát sa dostala do omeškania so splátkou splatnou 15. júla 2018. Právna predchodkyňa žalobcu listom z 19. septembra 2018 vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej čiastky úveru vo výške 156,80 eur ihneď a upozornila ju na svoje oprávnenie požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane príslušenstva. Tento list posielala žalovanej na adresu F. XX, čo preukázala poštovým podacím hárkom z 20. septembra 2018. Žalovaná dlžné splátky neuhradila, a preto ju právna predchodkyňa žalobcu listom z 26. októbra 2018 vyzvala k splateniu celého čerpaného úveru vo výške 2.268,37 eur v lehote 15 dní od spísania tejto výzvy. Tento list posielala žalovanej 31. októbra 2018 rovnako na adresu, čo preukázala poštovým podacím hárkom. Žalovaná po zosplatnení úveru 16. novembra 2018 uhradila ešte dve mesačné splátky, v dôsledku čoho celkovo veriteľovi zaplatila 900,25 eur. Právna predchodkyňa žalobcu ako postupca a žalobca ako postupník 14. júla 2021 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávky, čo oznámil postupca žalovanej listom z 22. júla 2021. Súd listom z 3. novembra 2021 vyzval žalobcu okrem iného aj na preukázanie splnenia povinnosti veriteľa podľa § 11 ods. 2 tretej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj na preukázanie splnenia povinnosti podľa § 7 ods. 19 až 42 citovaného zákona a upozornil ho na možnosť posúdenia premlčania uplatnenej pohľadávky počítanej od splatnosti prvej omeškanej splátky. Žalobca vo vyjadrení z 15. decembra 2021 uviedol, že trojročná premlčacia lehota sa počíta od zosplatnenia úveru, t. j. od 26. októbra 2018, a preto k premlčaniu pohľadávky nedošlo. K splneniu povinnosti veriteľa ohľadom preverovania bonity žalovanej sa písomne nevyjadril, pripojil len nejaký výpočet preukazujúci to, že vychádzal z príjmu žalovanej uvedeného v žiadosti vo výške 255,- eur, z ktorého odpočítal životné minimum dospelého člena domácnosti 80,- eur, výdavky na domácnosť 70,- eur a výšku splátky schváleného úveru 52,95 eur, takže zvyšok predstavoval sumu 52,05 eur. k vyjadreniu pripojil rozhodnutie Sociálnej poisťovne z 1. decembra 2016 o priznaní starobného dôchodku žalovanej vo výške 192,50 eur a vdovského dôchodku vo výške 86,90 eur a úverovú správu preukazujúcu, že žalovaná žiadny úver nesplácala.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalobca na základe jeho výzvy preukázal to, že si preveroval informácie o príjmoch a výdavkoch žalovanej z externých zdrojov, čím si splnil povinnosť podľa § 11 ods. 2 tretej vety zákona o spotrebiteľských úveroch, avšak napriek jeho výzve nepreukázal splnenie povinnosti, v súvislosti s ktorými mal mať určený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a mal vypočítavať spomínaný ukazovateľ postupom podľa § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom metodika tohto výpočtu bola upravená v opatrení NBS č. 10/2017 zo 14. novembra 2017. Interný výpočet, ktorý predložil na základe jeho výzvy žalobca, nie je v súlade s metodikou výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a navyše žalobca nepreukázal, že by veriteľ mal určený limit pre tento ukazovateľ v zmysle ustanovenia § 7 ods. 19 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie týchto povinností zákonodarca kvalifikoval ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa konať s riadnou odbornou

starostlivosťou pri poskytovaní úveru v ustanovení § 11 ods. 2 štvrtej vete zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok zákonnú fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (žalobca však v tomto spore neuplatňuje zmluvný úrok ani poplatky), ale spôsobuje aj nemožnosť predčasného zosplatnenia úveru s poukazom na zásadu „a minori ad maius“ podľa § 11 ods. 2 prvej vety zákona o spotrebiteľských úveroch. Znamená to, že veriteľ nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť a keďže tak urobil jednostranným právnym úkonom, tento posúdil ako absolútne neplatný pre rozpor so zákonom, teda s ustanovením § 11 ods. 2 prvou vetou zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na tento právny záver posúdil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na záver o neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru a skutočnosť, že konečný termín splatnosti úveru podľa zmluvy je až 15. marec 2023, veriteľ nemohol previesť žalovanú pohľadávku na žalobcu, a teda zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi ním ako postupcom a žalobcom ako postupníkom je absolútne neplatná pre rozpor so zákonom, teda s ustanovením § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Neplatnosť zmluvy vedie k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie tejto pohľadávky, a preto súd žalobu zamietol. Avšak aj v prípade platnej zmluvy o postúpení pohľadávky a platnom predčasnem zosplatnení úveru by považoval uplatnenú pohľadávku za premlčanú, na čo musí prihliadať ex offo, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka. Názor žalobcu, že trojročná premlčacia doba plyní od zosplatnenia úveru, je v rozpore so zákonným ustanovením § 103 druhou vetou Občianskeho zákonníka, v ktorej sa jasne uvádza, že pri zosplatnení úveru plyní premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Súd zastáva názor, že premlčacia doba plyní od zročnosti prvej nezaplatenej splátky, teda splátky, s ktorou sa žalovaná prvýkrát dostala do omeškania pred zosplatnením úveru. Právna predchodkyňa žalobcu totiž v liste o zosplatnení úveru neuviedla, pre ktorú nezaplatenú splátku využíva právo na predčasné zosplatnenie úveru. Navyiac aj z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právna predchodkyňa žalobcu aj s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mohla úver zosplatiť len pri trojmesačnej omeškanej splátke, teda ak úver zosplatnila 26. októbra 2018, muselo to byť pre splátku splatnú 15. júla 2018 (len pri nej platila podmienka trojmesačného omeškania). V danej veci by za normálnych okolností trojročná premlčacia doba uplynula 16. júla 2021, avšak pri aplikácii zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony trojročná premlčacia doba uplynula 1. októbra 2021 a žaloba bola podaná 26. októbra 2021, t. j. oneskorene a uplatnená pohľadávka je premlčaná.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že neúspešnému žalobcovi nevznikol nárok na náhradu trov konania a úspešnej žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca tvrdil, že súd v danej veci zrejme nesprávne právne posúdil účinnosť opatrenia NBS č. 10/2017 zo 14. novembra 2017, ktoré v zmysle ustanovenia § 8 nadobudlo účinnosť 1. januára 2018, pričom zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená 27. februára 2017, v dôsledku čoho vyžadoval, aby postupca postupoval v súlade s opatrením, ktoré bolo vydané až deväť mesiacov po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ktoré nadobudlo účinnosť až takmer rok po uzatvorení zmluvy. Súd pri posudzovaní prejednávaneho prípadu dospel k záveru o prípustnosti pravej retroaktivity (t. j. účinnosti vyššie uvedeného opatrenia do minulosti), ktorá je však v právnom štáte v zásade neprípustná. Veriteľ v čase uzatvorenia zmluvy nemohol tušiť či vôbec bude toto opatrenie prijaté, a preto je vylúčené, aby pod takými prísnymi sankciami, aké uvalil súd prvej inštancie, mal postupovať v zmysle tohto opatrenia, ktorého text ani nemohol poznať. Vo vzťahu k otázke možnosti zosplatnenia úveru zo strany veriteľa zastáva názor, že jeho právna predchodkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadala o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 26. októbru 2018 – toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej 15. októbra 2018 a zároveň v súlade

s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa (žalovanej) s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom žalovaná bola nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornená (listom z 19. septembra 2018). Má za to, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15. októbri 2018 začala v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky a uplynula by najskôr 29. decembra 2021. Keďže žalobca bola na súde podaná 26. októbra 2021 svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň vyčíslil trovy odvolacieho konania na sumu 189,10 eur.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil účinnosť opatrenia NBS č. 10/2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, odvolací súd túto jeho námietku s ohľadom na ustanovenie § 8 tohto opatrenia, v zmysle ktorého opatrenie nadobúda účinnosť 1. januára 2018, akceptuje. Na druhej strane odvolací súd podotýka, že právnej predchodkyňi žalobcu povinnosti, splnenie ktorých súdu nepreukázala, z ustanovenia § 7 ods. 19 až 42 nepochybne vyplývali, keďže toto ustanovenie bolo v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinné. Preto nemožno záver súdu prvej inštancie o nesplnení predmetných povinností právnu predchodkyňou žalobcu hodnotiť ako nesprávny.

14. Čo sa týka argumentácie žalobcu ohľadom neuplynutia premlčacej doby odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka a správne zohľadnil premlčanie žalobcom uplatneného nároku. Splnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach, ak sa tak stane veriteľ môže od dlžníka žiadať len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou, resp. zročnou podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa ust. §101 Občianskeho zákonníka, plynie samostatne. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia doba (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že ak

v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 15. júla 2018, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu, uplynula najneskôr 1. októbra 2021. Keďže žaloba bola podaná na súde až 26. októbra 2021, stalo sa tak v čase, keď už nárok žalobcu bol nepochybné premlčaný.

Možno konštatovať, že žalobca si v konaní uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 879v Občianskeho zákonníka.

16. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).